

دَ يَعْقُوبُ عام خط

يعقوب باب ۱

سلام

۱ دَ خُدائے اَو دَ مالِک عیسیٰ مسیح غلام دَ یعقوب له طرفه، هغه دولسو وارو قبیلو ته چه خائے په خائے اوسپری، ټولو ته دِ سلام وی.

ایمان اَو حکمت

۲ ائے زما وروڼو! هر کله چه تاسو په قسما قسما آزمینبتونو کنبے راگیر شی نو ډیر په خوشحالی ئے زغمی. ۳ ځکه چه تاسو ته معلومه ده چه دا ستاسو دَ ایمان په آزمینبت کنبے صبر پیدا کوی. ۴ اَو صبر خپل کار پوره کوی دَ دے دَ پاره چه تاسو پوره اَو کاملان شی اَو په تاسو کنبے دَ هیڅ خبرے کمے پاتے نه شی. ۵ خو که په تاسو کنبے په چا کنبے دَ حکمت کمے وی نو هغه دَ ئے دَ خُدائے نه غواړی چه بغیر دَ ملامتولو نه ئے هر چا ته پوره په فیاضی ورکوی، نو هغه ته به هم ورکولے شی. ۶ خو سوال دَ په ایمان سره کوی اَو هیڅ شک دَ نه کوی ځکه چه شک کوونکے دَ سمندر دَ هغه چپو په مثال دے کومے چه دَ هوا په زور ښکته اَو پورته کیږی. ۷ داسے سرے دَ دا نه گڼی چه گڼی ما ته به دَ مالک نه څه په لاس راشی. ۸ هغه سرے دوه زریه وی اَو هغه په خپلو خبرو ټینگ نه وی.

غریبی اَو امیری

۹ غریب ورور دَ په خپله اوجته مرتبه فخر وکړی، ۱۰ اَو دولتمند دَ په خپل ادنی حالت، ځکه چه هغه به لکه دَ وښو دَ گُل تیر شی. ۱۱ ځکه چه دَ نمر په راختو نمر تاؤجن وی چه وابنه اَو گُلونه ریڅوی اَو هغه ښائست نه پاتے کیږی، دغه شان دولتمند به هم سره دَ خپل کاروبار دَ خاورو سره خاورے شی.

آزمینبت اَو لمسون

۱۲ بختور دے هغه سرے چه آزمینبت زغمی، هر کله چه هغه و آزمائیلے شو نو دَ ژوندون هغه تاج به حاصلوی چه مالک دَ خپلو مئینو سره وعده کړے وه. ۱۳ هر کله چه څوک و آزمائیلے شی نو دا دَ ونه وائی چه ”په ما دا آزمینبت دَ خُدائے دَ طرفه وو،“ ځکه چه نه خو خُدائے په بدی آزمائیلے شی اَو نه خُدائے څوک آزمئی. ۱۴ په حقیقت کنبے هر سرے هغه وخت آزمائیلے شی کله چه دَ هغه خپل بد خواهش په دوکه ورکولو هغه وښلوی. ۱۵ نو بیا دَ هغه بد خواهش امیدوار شی اَو گناه ترے نه پیدا شی، اَو چه گناه زیاته شی نو مرگ پیدا کوی.

۱۶ ائے زما خوارو وروڼو! غلیږئ مه. ۱۷ هر ښه بخشش اَو هر کامل انعام دَ آسمان نه راځی اَو دَ خُدائے نه موندلے کیږی چه دَ نمر سپورمئ اَو دَ ستورو پیدا کوونکے دے. په هغه کنبے نه خو څه تبدیلی راځی اَو نه دَ گردش له عمل روښانه کیږی اَو نه تیاره کیږی. ۱۸ هغه په خپله مرضی مونږ دَ حق کلام په وسیله پیدا کړلو چه دَ هغه په مخلوقاتو کنبے مونږ یو قسم ورومبی میوه شو.

کلام آوریڈل او پر عمل کول

۱۹ ائے زما ورونیو! دا خبره تاسو ته معلومه ده، نو هر شوک دِ په آوریڈو کنبے تیز او په وینا کنبے قلا ره او په غصه کنبے سوړ وی. ۲۰ ځکه چه د انسان قهر د خدائے د صداقت کار نه شی کولے. ۲۱ تاسو ځکه ټول پلټوالے او د بدی گند لړے کړی، او هغه کلام ډیر په عاجزی سره قبول کړی چه په زړه کنبے کرلے شوے او تاسو له خلاصون درکولے شی.

۲۲ خو په کلام عمل کوونکی جوړ شی، نه چه تش آوریڈونکی چه ځان په دوکه ساتی. ۲۳ ځکه چه هغه شوک چه د کلام آوریڈونکی دی او عمل پرے نه کوی، هغه د هغه سړی په شان دے شوک چه خپل شکل په آینه کنبے وگوری. ۲۴ هر کله چه هغه خپل ځان ووینی او لار شی نو سمدستی دا هیر کړی چه زه څنگه وم. ۲۵ خو کوم سړی چه د آزادی په کامل شریعت په غور سره گوری، هغه به خپل کار کنبے بختور وی، ځکه چه هغه چه څه واوری نو هیروی ئے نه، خو عمل پرے کوی.

۲۶ شوک چه ځان دینداره گڼی او بیا هم خپله ژبه په قابو کنبے نه ساتی، هغه خپل ځان ته دوکه ورکوی، نو د هغه دینداری باطله ده. ۲۷ زموږ د خدائے او پلار په نزد خالصه او بے عیب دینداری دا ده چه د یتیمانو او کونډو د مصیبت په وخت د هغوی پالنه وکړی او خپل ځان د دنیا نه بے داغه ساتی.

يعقوب باب ۲

د طرف داری په خلاف خبردارے

۱ ائے زما ورونیو! تاسو چه په مالک عیسیٰ مسیح ایمان راوړے دے شوک چه د جلال خاوند دے، نو بیا طرفداری مه کوئ. ۲ ولے چه که یو سړی د سرو زرو گوته او بنائسته جامے آغوستے وی او ستاسو د عبادت ځائے ته راشی او یو غریب سړی په شلیدلو جامو کنبے، ۳ نو تاسو د هغه بنائسته جامو د خاوند لحاظ کوئ او هغه ته ووايئ چه ”راځئ تاسو په دے سم ځائے کنبے کنبینئ،“ او غریب سړی ته ووايئ چه ”ته هلته ودریږه، یا زما د پښو د شوک سره کنبینه“؛ ۴ نو آیا دا تاسو په خپلو کنبے طرفداری ونه کړه؟ او د بدنیتي منصفان نه شوئ؟

۵ ائے زما خوږو ورونیو! زما واوری، ولے خدائے د دے دنیا خواران غوره کړی نه دی څه، یعنې هغه خواران چه د ایمان سره دولت مند دی، چه هغوی د هغه سره په بادشاهی کنبے شریک شی، چه خدائے د هغوی سره لوظ کړے دے چه ورسره مینه کوی؟ ۶ تاسو خو د غریب سړی سپکاوے وکړو. آیا دولت مند په تاسو ظلمونه نه کوی؟ او آیا هغوی تاسو عدالتونو ته نه راکاږی؟ ۷ آیا هغوی د هغه بزرگ په خوږ نوم کفر نه غړوی د چا نوم چه تاسو ته درکړے شوے دے؟

۸ نو بیا هم که تاسو د کتاب مقدس په مطابق هغه شاهی شریعت پوره کوئ چه وائی چه: «د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مینه کوئ»، نو بنه کوئ. ۹ خو که چرے تاسو طرفداری کوئ نو گناه

کوی اُو د شریعت له منځه مُجرمان یی. ۱۰ ځکه چه چا په ټول شریعت عمل وکړو اُو صرف په یوه خبره کښی ئی هم خطا وکړه نو هغه په ټولو خبرو کښی گناه کار شو. ۱۱ ځکه چه چا چه دا وفرمائیل چه «زنا مه کوی»، نو هغه دا هم فرمائیلی دی چه «خون مه کوی»، نو که تاسو زنا ونه کړه ولای خون مو وکړو، نو شریعت ماتوی. ۱۲ اُو تاسو د هغه خلقو په شان کلام اُو عملونه هم کوی د چا چه به د آزادی د شریعت په مطابق انصاف کیری. ۱۳ ځکه چه چا چه رحم ونه کړو نو په هغه هم د انصاف په مطابق رحم نه کیری. بیا هم رحم په انصاف غالب راځی.

ایمان اُو عملونه

۱۴ ائی زما ورونیو! که څوک ووائی چه زه ایماندار یم خو عمل نه کوی نو فائده ئی څه؟ آیا داسی ایمان هغه له خلاصون ورکولای شی څه؟ ۱۵ چه څوک ورور یا خور د جامو اُو د خوراک حاجتمند وی، ۱۶ اُو بیا هم تاسو ورته وایی چه «په خیر لار شه، تود اُو مور اوسه»، خو چه کوم څیزونه هغه ته په کار وی، هغه ورته کړی نو فائده ئی څه؟ ۱۷ دغه شان ایمان هم دے، که د دے سره عمل نه وی نو هغه ایمان مړ دے.

۱۸ بلکه څوک دا وئیلای شی چه «ته ایماندار یی اُو زه عمل کوونکے». ته خپل ایمان بغیر د عمل نه ما ته څرگند کړه اُو زه به خپل ایمان په عمل تا ته څرگند کړم. ۱۹ ته په دے خیره ایمان لرے چه خدائے یکی یو دے. خیر دا ښه کوی! شیطانان هم دا ایمان لری اُو ویرے نه ریبری. ۲۰ خو ائی بیکاره سرپه! آیا ته په دے هم نه پوهیږی چه د عمل نه بغیر ایمان به کاره دے؟ ۲۱ نو هر کله چه زمونږ نیکه ابراهیم خپل زوئی اسحاق په قربانگاه د قربانی په طور پیش کړو نو آیا هغه په عمل سره صادق نه شو؟ ۲۲ نو بیا تا وکتل چه ایمان د هغه د عمل سره یو ځای اثر وکړو اُو د عمل سره ایمان کامل شو. ۲۳ اُو د کتاب مقدس هغه کلام پوره شو چه «ابراهیم په خدائے ایمان راوړو اُو دا د هغه د پاره په صداقت حساب شو»، اُو هغه خلیل الله وبللے شو. ۲۴ نو بیا تاسو وینی چه انسان تش په ایمان نه، بلکه په عمل صادق کیری.

۲۵ هم دغه شان راحی کنجری هم چه هر کله هغه جاسوسان په خپل کور کښی ایسار کړل اُو په بله لار ئی رخصت کړل، نو آیا په عمل صادق نه شو؟

۲۶ غرض دا چه څنگه چه بدن بغیر د روح نه مړ دے هم هغه شان ایمان هم بغیر د عمل نه مړ دے.

يعقوب باب ۳

ژبه

۱ ائی زما ورونیو! له تاسو نه د ډیر اُستازان جوړ نه شی ځکه چه تاسو خبر یی چه مونږ چه اُستازان یو، سخته سزا به مومو. ۲ ځکه چه مونږ ټول اکثر غلطی کوو، که څوک په خپلو خبرو کښی غلطی نه کوی نو هغه کامل دے اُو ټول بدن په قابو کښی ساتلے شی. ۳ هر کله چه مونږ د قابو کولو د پاره د آسونو په

خُلو کنبے قیزے اچو نو دَ هغوی تُول بدن هم گرخولے شو. ۴ گورئ، سمندری جهاژونہ اگر کہ ڍیر لوتے لوتے وی او په تیزو بادونو چلولے شی خو بیا هم دَ یو ورکوئی سُکان په وجه دَ مانگی دَ مرضی په مُطابق گرزولے شی. ۵ هم دغه شان ژبه هم یو ورکوئی اندام دے او ڍیرے غتے خبرے کوی.

گورئ! په یو ورکوئی بخری سره په خومره لوتے ځنگل کنبے اور ولگی. ۶ او ژبه هم یو اور دے، دا زمونږ په اندامونو کنبے دَ شرارت یوه دُنیا ده، او په تُول وچود کنبے بدی پیدا کوی او زمونږ په تُول ژوندون کنبے اور لگوی، او په خپله دَ دوزخ دَ اور نه بلیږی. ۷ ځکه چه هر قسم ځنگلی ځناور، مارغان، چینجی مینجی او دریایی ځناور خو دَ انسان په قابو کنبے راتلے شی او راغلی هم دی، ۸ خو هیڅوک ژبه په قابو کنبے نه شی راوستلے. هغه یوه بلا ده چه چرے ایساریری نه، دَ مر کوونکی زهر نه ډکه ده. ۹ هم په دے مونږ دَ مالک او پلار ثنا کوو، او هم په دے بنی آدمو ته چه دَ خدائے په صورت پیدا شوی دی، بنیرے کوو. ۱۰ دَ یکی یوے خُله نه مبارکی خبرے او بنیرے راوژی. ائے زما وروڼو! داسے نه دی په کار. ۱۱ آیا دَ چینے دَ یکی یوے خُله نه خورے او تروے اوبه اوزی څه؟ ۱۲ ائے زما وروڼو! آیا دا اینځیر په ونه کنبے بون، او په انگور کنبے اینځیر پیدا کیدے شی څه؟ هم دغه شان دَ مالکینے چینے نه خورے اوبه نه شی راوتلے.

دَ آسمانونو حکمت

۱۳ په تاسو کنبے څوک هونبیار او پوهه شته دے؟ هغه ډ په خپلو کارونو دَ نیک چال چلن په وسیله او عاجزی سره ډ دا خبره ثابته کړی، یعنی داسے عاجزی چه دَ حکمت نه پیدا کیږی. ۱۴ خو که تاسو په خپلو زړونو کنبے سخته کینه او خود غرضی لرئ نو فخر مه کوئ او مه دَ حق برخلاف دروغ وایئ. ۱۵ دا هغه حکمت نه دے کوم چه له آسمان نه راکوزیږی بلکه دُنیاوی، نفسانی او شیطانی دے. ۱۶ ځکه چه هر چرته چه کینه او خود غرضی وی، هلته فساد او هر قسم بدکار هم کیږی. ۱۷ خو چه کوم حکمت له آسمان نه راغی، اول خو هغه پاک وی، بیا صلح خوښوونکے، نرم مزاجه، تربیت خوښوونکے، رحکم کوونکے او دَ بنو میوو نه ډک، ناظر فداره او برے ریا. ۱۸ او صلح کوونکی دَ صلح سره داسے تخم کړی چه دَ صداقت میوے ترے پیدا کیږی.

یعقوب باب ۴

دَ دُنیا سره دوستی کوئ

۱ په تاسو کنبے جنگ جگرے له کومه راغلے؟ آیا دَ هغه خواهشاتو نه نه دی کوم چه ستاسو په اندامونو کنبے فساد کوی؟ ۲ تاسو چه دَ کوم خیز خواهش کوئ خو تاسو ته په لاس نه درخی، ځکه خون کوئ او کینه لرئ خو هیڅ حاصلولے نه شی. تاسو ننبلی، جنگیږئ، خو تاسو ته ځکه نه ملاویږی چه له خدائے نه ئے غواړئ. ۳ تاسو ئے غواړئ او مومئ ئے نه، دا ځکه چه په بد نیت ئے غواړئ، چه په خپل عیش و عشرت ئے ولگوی. ۴ ائے برے وفا خلقو! آیا تاسو ته معلومه نه ده چه دَ دُنیا سره دوستی لرل دَ خدائے سره دُښمنی کول دی؟ نو بیا چه څوک دَ دُنیا دوست جوړیدل غواړی، هغه خپل ځان دَ خدائے دُښمن

کوی. ۵ آیا تاسو دا گھنئی چه مُقدس کِتاب بے فائدے وائی چه خُدائے هغه رُوح چه زُمونِر په زُرُونو کنبے اچولے دے، هغه دَ حسد خواهش لری خه؟ ۶ بلکه زیات فضل ورکوی، نو خکه دا وایی چه «خُدائے دَ کبرژنو مُقابلہ کوی خو عاجزانو ته فضل وربخنبی.»

۷ نو بیا دَ خُدائے تابع شی، اُو دَ اِبلیس مُقابلہ وکړئ نو هغه به درنه وتنبستی. ۸ که تاسو خُدائے ته ورنزدے شی نو هغه به تاسو ته رانزدے کیری. ائے گُناه گارانو! خپل لاسونه دَ بدو کارُونو نه صفا کړئ اُو ائے دوه زریو سړو! خپل زُرُونه پاک کړئ. ۹ افسوس اُو ویر وکړئ اُو ژارئ، ستاسو خندا دِ په ویر بدله شی اُو ستاسو خوشحالی دِ په غم! ۱۰ دَ مالک په وړاندے عاجز شی اُو هغه به تاسو سربلند کړی.

په ورور اِزام لگول

۱۱ ائے وُرُونو! په یو بل پسے خبرے مه کوئ. خوک چه په خپل ورور پسے خبرے کوی یا په خپل ورور اِزام لگوی، هغه دَ شریعت بد وائی اُو په شریعت اِزام لگوی، اُو که ته په شریعت اِزام لگوے نو په شریعت عمل کوونکے نه، بلکه په هغه قاضی شوے. ۱۲ خو دَ شریعت ورکوونکے اُو قاضی خویکی یو دے چه دَ بچ کولو اُو دَ هلاکولو توان لری، خو ته خوک ئے چه په خپل گاونډی اِزام لگوے؟

دَ فخر په خلاف خبرداری

۱۳ تاسو چه دا وایی چه ”مُونِر به نن یا صبا فلانکی نبار ته لار شو اُو هلته به یو کال ایساریو اُو په سوداگری کنبے به گڼه کوو،“ ۱۴ اُو په دے نه بی خبر چه صبا به خه کیری، ستاسو ژوند خه خیز دے؟ دَ یو پراس په شان دے چه دَ لږ ساعت دَ پاره نیکاره شو اُو بیا ختم شو. ۱۵ دَ داسے وینا په خائے تاسو ته دا وئیل په کار دی چه ”که مالک غواری نو مُونِر به ژوندی پاتے شو اُو دا یا هغه کار به هم وکړو.“ ۱۶ خو اوس تاسو په خپلو دُوزو فخر کوئ خو دا قسم فخر کول بد دی.

۱۷ نو بیا که خوک په ښو کولو پوهیری اُو نه ئے کوی، دَ هغه دَ پاره دا گُناه ده.

يعقوب باب ۵

دولتمندو ته خبردارے

۱ ائے دولتمندو! زما واؤرئ، تاسو په خپلو هغه مصیبتونو چه راتلونکی دی، ژړا اُو فریاد وکړئ. ۲ ستاسو مال سخا شو اُو ستاسو جامے چینجو ووهلے. ۳ ستاسو سره اُو سپین زنگ شول اُو هغه زنگ به په تاسو گواهی ورکوی اُو دَ اور په شان به ستاسو غوښه وسوزوی. تاسو په آخری ورخو کنبے خزانه جمع کړے ده. ۴ گورئ! کومو مزدورانو چه ستاسو په پتو کنبے لؤ کړے دے، دَ هغوی هغه مزدوری چه تاسو ایساره کړے ده، چغے وهی اُو دَ لو گرو فریاد دَ قادر مُطابق خُدائے غوړونو ته رسیدلے دے. ۵ تاسو په دُنیا کنبے عیشونه اُو مزے وکړلے، اُو تاسو خپل خائونه دَ حلالیدو دَ ورخ دَ پاره خاربه کړل. ۶ تاسو صادق سړے قصوروار کړو اُو ومو وژلو، خو هغه ستاسو مُقابلہ نه کوی.

صبر او دُعا

۷ نو ائو وروڼو! د مالک تر راتلو صبر وکړئ، گورئ زميندار د مزکے د قيمتي فصل په انتظار کنبه د مني او د سپرلي د باران تر وريدو پورے صبر کوي. ۸ نو تاسو هم صبر وکړئ او خپل زړونه مضبوط کړئ ځکه چه د مالک راتلل نږدے دی.

۹ ائو وروڼو! د يو بل شکايت مه کوئ چه تاسو سزا ونه مومي. گورئ! قاضي په دروازه کنبه ولاړ دے. ۱۰ ائو وروڼو! کومو نبيانو چه د مالک په نوم کلام وکړو، هغوی د تکليفونو تيرولو او د صبر کولو نمونه وگڼئ. ۱۱ گورئ صبر کوونکو ته مونږ بختور وايو. تاسو خو د ايوب د صبر حال اوريدلے دے، او د مالک له طرفه چه د دے انجام وشو هغه مو هم معلوم کړو، ځکه چه مالک ډير مهربان او رحيم دے.

۱۲ خو ائو زما وروڼو! د ټولو نه لويه خبره دا ده چه قسم ونه خورئ، نه د آسمان او نه د مزکے او نه د څه بل خيز، بلکه د هو په ځائے هو وايئ او د نه په ځائے نه، د پاره د دے چه د سزا لائق ونه گرزئ.

۱۳ که په تاسو کنبه څوک غم زپلے وي نو دُعا ډ غواړئ، که خوشحاله وي نو ثنا ډ ووائئ. ۱۴ که په تاسو کنبه څوک بيمار وي نو د جماعت مشران ډ راوبلي او د هغه د پاره ډ دُعا غواړئ او د مالک په نوم ډ هغه په تيلو غوړ کړي. ۱۵ او کومه دُعا چه به په ايمان سره وغوښتے شي د هغه په وجه به بيمار بچ شي، او مالک به هغه پاڅوي او که هغه گناهونه کړي وي نو هغه به هم ورته معاف شي. ۱۶ نو بيا تاسو په خپلو کنبه يو بل ته د خپلو خپلو گناهونو اقرار وکړئ او د يو بل د پاره دُعا وغواړئ چه شفا ومومي. د صادق د دُعا په اثر ډير څه کيدے شي. ۱۷ الياس زمونږ په شان انسان وو، هغه ډير په جوش سره دُعا وغوښته چه باران ډ ونه ورپري، ځکه خو درے نيمو کالو پورے په مزکه باران ونه وريدلو. ۱۸ بيا چه هغه دُعا وغوښته نو د آسمان نه اوبه ووريدے او په مزکه فصل پيدا شو.

۱۹ ائو زما وروڼو! که څوک په تاسو کنبه د حق د لارے نه واوړي او بل څوک هغه راواړوي، ۲۰ نو هغه ډ په دے پوهه شي چه څوک چه گناه کار د گمراهي نه راواړوي، هغه يو کس د مرگ نه بچ کوي او په ډيرو گناهونو پرده اچوي.